

ке скръбь-та, заради радость-та че са родилъ человекъ въ мѣръ. Тѣмъ и вые сега имате печаль: но азъ пакъ ще ви виждѣ, и сръдце-то ви ще са възрадѣва, и радость-та ваша никой нече земе отъ васъ. И въ оный день мене нече попытате за нищо. Истина истина ви дамъ: че какво-то нѣщо и да попросите отъ Отца моего въ мое-то имя, ще ви даде.

Въ четвъртъкъ на 3: недѣла,
отъ Іоанна зачало 55.

Рече Господь на ученицы-ты си. Истина истина ви дамъ, че какво-то нѣщо и да попросите отъ Отца моего въ мое-то имя, ще ви даде. До сега несте просили нищо въ мое-то имя: просете, и ще приѣмнете, за да бѣде радость-та ваша исполнена. До тѣка ви говоришъ съ причты: но ще доде часъ, кога-то нещъ веке да ви говоръ съ причты, но гвѣно ще ви извѣстъ за Отца. Въ она день ще поискате въ мое-то имя: и не ви говоръ, че азъ ще умола Отца за васъ: защото, самъ Отецъ вы любѣ, понеже вы възлюбихте мене, и повѣрвахте, че азъ отъ Бога излѣзохъ. Излѣзохъ отъ Отца и додохъ въ мѣръ; и пакъ оставамъ мѣръ, и отикамъ при Отца. Рѣкоха мѣ ученицы-ти негови: ето сега гвѣно говоришъ; и никаква причта не казвашъ. Сега знаемъ, че ты познавашъ сичко, и нѣмашъ потреба да та пыта нѣкой: за това вѣрваме, че си отъ Бога излѣзълъ.

Отговори имъ Исусъ: сега ли вѣрвате? Ето иде часъ-тъ, и сега доде, да са разидите съкой на мѣсто-то си, а мене да оставите самъ: но не съмъ самъ, защото Отецъ е съ мене. Ты ви рѣкохъ, за да имате мѣръ въ мене.

Въ петъкъ на 3: недѣла,
отъ Іоанна зачало 57.

Въ оноа вѣмѣ, Исусъ едигна очи-ты си на небо-то, и Рече: Отче! както ты проводи мене въ мѣръ, и азъ проводихъ тѣхъ въ мѣръ. И за тѣхъ азъ освѣщавамъ себе, за да бѣдѣтъ и тѣ освѣщени въ истина-та. И не само за тѣхъ мола, но и за оныя които ще повѣрватъ въ мене чрѣзъ тѣхно-то слово. Да бѣдѣтъ сички-ти едно: както си ты, Отче, въ мене, и азъ въ тебе, да бѣдѣтъ и тѣ въ насъ едно: за да повѣрка свѣтъ-тъ, че ты си ма пратилъ. И азъ имъ дадохъ слава-та, коа-то си далъ менѣ: за да бѣдѣтъ едно, както и ные самы едно. Азъ съмъ въ тѣхъ, и ты въ мене: да бѣдѣтъ свѣршени въ едно, и да раздѣле свѣтъ-тъ, че ты си ма пратилъ, и възлюбилъ си ги, както си възлюбилъ мене. Отче! оныя, които ми си далъ, искамъ, гдѣто съмъ азъ, да бѣдѣтъ и тѣ съ мене: за да глѣдатъ слава-та моа, коа-то ми си ты далъ, защото си ма възлюбилъ прѣдъ сздание мѣра. Отче праведный! свѣтъ-тъ та непозна, но азъ та познахъ: и тѣ познаха, че ты си ма пратилъ. И азъ имъ

казалъ